

Kernpunten van het verslag van de Werkgroep nationale parlementen, dat tijdens de plenaire zitting van 28 en 29 oktober 2002 aan de Europese Conventie wordt voorgelegd.

Voorzitter van de werkgroep: Madame Gisela Stuart

DE NATIONALE PARLEMENTEN: BETER GEÏNFORMEERD, MEER BETROKKEN.

In de lijn van de verklaring van Laken is de Werkgroep nationale parlementen overtuigd van de rol die voor de nationale parlementen is weggelegd om de legitimiteit van de Europese Unie een solide basis te geven.

De Groep is van mening dat de nationale parlementen beter toezicht moeten kunnen houden op het Europese beleid van hun regeringen, en controle moeten kunnen uitoefenen op het subsidiariteits-beginsel. Voorts stelt de werkgroep een verbetering voor van de mechanismen om de parlementen nauwer bij Europa te betrekken.

De werkgroep beveelt derhalve het volgende aan:

- ▶ **erkenning** van de rol van de nationale parlementen in het constitutioneel verdrag;
- ▶ **een betere informatie van de nationale parlementen** door de Europese Commissie te verplichten de parlementen **rechtstreeks** alle raadplegingsdocumenten, wetgevingsvoorstellen, alsook de jaarlijkse wetgevings- en strategische programma's, **toe te zenden**. Deze toezending zou tegelijkertijd met toezending aan het Europees Parlement en aan de regeringen - via de Raad van de Europese Unie - moeten geschieden. De rechtstreekse, volledige informatie zou de nationale parlementen in staat moeten stellen:
 - controle uit te oefenen op het **subsidiariteitsbeginsel** dankzij een mechanisme voor vroeg-tijdige waarschuwing (zie het verslag van de werkgroep "Subsidiariteit");
 - **een doeltreffender toezicht** van de parlementen op het Europees beleid, waarbij elke staat vanzelf-

sprekend vrij is de betrekkingen tussen zijn parlement en zijn regering zelf te regelen;

- ▶ **intensivering van de samenwerking en de uitwisselingen** tussen de nationale parlementen in verband met hun rol in de Europese aangelegenheden. De voornaamste plaats voor uitwisseling zou de COSAC (Conferentie van de organen van de nationale parlementen die gespecialiseerd zijn in communautaire aangelegenheden) zijn. De COSAC zou onder meer de uitwisseling van goede praktijken moeten vergemakkelijken. De COSAC zou een handleiding opstellen die de parlementen moet helpen bij de follow-up van het Europees beleid;
- ▶ de nationale parlementen **sterker betrekken** bij de hoofdlijnen van het Europees beleid, eventueel door:
 - in het constitutioneel verdrag de methode op te nemen om verdragswijzigingen middels conventies voor te bereiden
 - de organisatie van Europese weken waarbij de nationale parlementen en de Europese instellingen betrokken worden, en de mogelijkheid om interparlementaire conferenties bij-een te roepen over kernvraagstukken, naar gelang van de behoeften
 - de Conventie zou moeten bestuderen of het nut heeft de nationale parlementen en het Europees Parlement in fora samen te brengen om bijvoorbeeld de hoofdlijnen van het beleid van de Europese Unie inhoudelijk te bespreken.

